

[Bouet.]

meligt, at de fik fuld dækning svarende til, hvad tjenestemændene får i tider, hvor priserne er så høje, som de er. Og selvom statens pensionister er bedret stillet end de private pensionister, spinder de dog ikke guld med den pension, de får.

Men da nu den højtærede minister har nævnt de private pensionister, vil jeg rette det spørgsmål til den højtærede minister, om han vil være villig til at komme dem til hjælp. Den højtærede minister har fået tilsendt et forslag herom, et forslag, der var undertegnet af organisationer, som repræsenterer 50 000 medlemmer. Vi har ikke hørt et ord fra den højtærede finansminister i så henseende. Nu mener den højtærede minister at kunne bruge de private pensionister mod tjenestemandspensionisterne. Må jeg tage dette som udtryk for, at der er en mulighed for, at den højtærede minister, når vi atter fremkommer med et sådant forslag, vil yde hjælp til disse private pensionister, som jo også ofrer noget for at sikre deres alderdom?

Den højtærede minister taler om agitation. Nej, det er ren og skær retfærdighed, vi fra vor side ønsker gennemført. Jeg ved ikke, hvor mange stemmer vi har blandt pensionister og tjenestemænd, men det er en retfærdighedshandling, vi ønsker gennemført. Når udgifterne er steget så stærkt og den højtærede minister derfor ikke mener, vi har midler til at gennemføre denne retfærdighedsbehandling, vil jeg sige, at det skyldes den politik, den høje regering har ført, at vi ikke har råd til at yde mere. Det skyldes ikke os andre, men den højtærede minister og hans regering, som har ført en politik, der har bragt os ud i den nuværende tilstand. Jeg tror ikke, vore tjenestemænd og pensionister ønsker en forhøjelse af lønningerne. Hvis priserne kunne bringes ned, føler jeg mig overbevist om, at de ville være mere taknemlige, end de er nu, da vi står overfor skruen uden ende.

Finansministeren (H. C. Hansen): Nu er det ikke i et eller andet tilfældigt forsamlingshus, det ærede medlem hr. Bouet diskuterer disse sager, og det ærede medlem kan ikke klare den konservative agitation med en almindelig flot hentydning til den politik, regeringen fører. Hvad tænker det ærede medlem på? Tænker han på devalueringen? Vil det ærede medlem føre den agitation videre, som de konservative har rumlet med i lang tid, om, at vi kunne have undgået devalueringen, når det ærede medlem og hans parti må vide, hvordan vi var placeret?

Hvad tænker det ærede medlem iøvrigt på? Er det de lovforslag, det ærede medlem selv har givet sin stemme her i tinget ved hver eneste lejlighed? Mener det ærede medlem, at vi kan føre en prispolitik eller tilrettelægge en prisudvikling uafhængig af omverdenen? Har det ærede medlem ikke været tilhænger af ophævelsen af kød- og flæskeordningen, som medførte en prisstigning? Det er nu engang herinde, vi skal stå til ansvar for vore udførelser, og almindelige flokler fører ikke så forfærdelig vidt.

Det ærede medlem sagde til mig, at han tog mine udtalelser som udtryk for, at der her var en mulighed for at komme de private pensionister til hjælp. Jeg vil gerne sige, at i den tid, jeg har siddet som finansminister, har jeg taget initiativet til at få begge de høje tings tilslutning til, at der gennemførtes en ikke uvæsentlig skattelempe ikke blot for alders- og invaliderentemodtagere, men for alle over 65 år, hvis indtægt ligger under en bestemt grænse. Det er generelt for alle, for selvpensionister som for alders- og invaliderentemodtagere, for folk, som har en smule ejendom, og for folk, som ikke har ejendom. På den måde er der ydet disse gamle en virkelig, i hvert fald efter min opfattelse, betydningsfuld hjælp. Men det, det drejer sig om nu, er ikke spørgsmålet om de private pensionister og om fra statens side at komme dem til hjælp. Hvad har det ærede medlem iøvrigt tænkt sig? At rigsdagen skulle vedtage en bestemmelse om tilskud til selvpensionister? Hvordan har det ærede medlem tænkt sig vi skulle skaffe de millionbeløb til veje, som skulle til? Jeg ved ikke, hvad det er, det ærede medlem tænker på. Nej, det, der for mig er det store spørgsmål, når vi drøfter disse pensionistproblemer — det beder jeg det ærede medlem være opmærksom på —, er, om vi kan komme til at skabe for stærkt spændingsforhold økonomisk mellem de mennesker, der kun skal leve af aldersrente, og de mennesker, der, fordi de har været i offentlig tjeneste, sikres i deres alderdom. Det ærede medlem vil næppe være uenigt med mig i, at det problem kan blive et yderst alvorligt problem og ikke mindst et ganske overordentlig alvorligt finansielt problem, hvis det spændes til efterhånden.

Bouet: Når man taler om tjenestemændene og sammenligner med andre medborgere, må man erindre, at statens tjenestemænd har betalt 5 pct., foruden at de gennem deres skatter har betalt til den almindelige aldersrente. Jeg erkender, at staten yder sine tjenestemænd store beløb i forhold